

JULIEN MAAILMA

Kanadalaissyntyinen sarjakuvapiirtäjä Julie Doucet oli yksi lokakuisten Helsingin sarjakuvafestivaalien ulkomaanvierasta. Suomeksi hänen siekaillemattomia sarjojaan voi lukea albumista Jos olisin mies ja muita kertomuksia (Suuri kurpitsa 1994). Ujonpuoleinen Julie kertoi Sarjainfolle sarjakuvistaan ja vähän muustakin.

Jukka Heiskanen

– Aloitin sarjakuvien tekemisen ollessani taideopiskelija. Tyylini oli aina sarjakuvamainen, niin maalauksissani kuin muissakin. Muutamat omia pieniä sarjakuvalehtiään tekevät ihmiset tulivat kysymään, teinkö omia sarjakuvia. Aloin tehdä niitä ja sain julkaistuksikin. Mutta lehdet ilmestyivät vähän milloin sattui, ja se otti minua päähän niin paljon, että perustin oman lehden. Vein sitä myytäväksi sarjakuva- ja levykauppoihin. Lopetin raidekoulun ja elin sosiaaliavulla Montrealissa 88-89.

– Piirsin kuitenkin koko ajan ja sain tukeakin valtiolta. Ranskankielinen Quebec suhtautuu sarjakuviin ranskalaiseen tapaan, minäkin sain apurahan sarjakuvien tekemistä varten. Quebecissä on myös varsin hyvin saatavilla ranskalaista sarjakuvaa, Doucet sanoo.

Suurin osa Doucet'n sarjakuvista on rehty englanniksi, vaikka hänen äidinkielenä on ranska. L'Association-kustantamo julkaisi kokoelman hänen sarjakuviaan Ranskassa vasta viime kesänä.

– Montreal rupesi kyllästyttämään vähäsen, ja muutin New Yorkiin vuodeksi, sitten Seattleen kahdeksi vuodeksi, mutta sain siellä yliannostuksen sarjakuvapiirtäjiä ja muutin vuodeksi takaisin Montrealiin ja sen jälkeen Berliiniin, missä olen asunut nyt noin vuoden. Halusin pois Montrealista mutten halunnut enää Jenkkeihinäkään.

– Saksaan muutto kävi siten, että minut kutsuttiin sarjakuvafestivaaleille Hampuriin, samalla kävin myös Berliinissä ja huomasiin pitäväni kaupungista.

Omaelämäkerrallista

– Minun sarjojeni ympäristö on fantasia-maailma. Piirrän juuri tarinaa New Yorkin

vuosiltani, ja siinä niitä varmaan tulee eteen. Olen katsellut valokuvia ja selaillut kirjoja. Julien maailmalta sarjakuvani kuitenkin näyttävät. New York -tarinasta tulee ensimmäinen tekemäni pitkä, albumin mittainen tarina, n. 50 sivun mittainen. Se ilmestyy jatkosarjana Dirty Plotte -lehdessäni.

– En erityisemmin pitänyt New Yorkista, se oli minulle liikaa. Se oli liian kova kaupunki. Oli se sarjakuvan aiheeksi ihan tarpeeksi paha.

– Sarjojeni henkilö on ihan minä itse. En ajatellut edes asiaa, piirrän itseni kertoakseni tarinan. Monet tarinani ovat omaelämäkerrallisia, mutta tavallisesti en kerro niissä mitään ikävää tapaamistani ihmisistä. Toisaalta kerran piirsin tarinan kaameasta kämppiksestä. Se on mukana suomalaisessa kokoelmassakin. Asuin yhteen aikaan samassa asunnossa miekkosen kanssa, joka on nykyisin The Presidents of the United States -yhtyeen laulaja. Hän oli kämppiksenä ihan mahdoton. Kuulin myöhemmin, että jotkut hänen kaverinsa olivat näyttäneet sarjakuvaani hänelle, mutta en tiedä, mitä mieltä hän siitä oli.

Intiimiä

– Vaikka käsittelenkin sarjakuvissani aika intiimeinä pidettyjä asioita, kuten sukupuolielämää ja sellaista, en paljasta kaikkea itsestäni, katolista tyttökoulua käynyt Doucet kertoo.

– Ihmiset tulevat usein sanomaan, että he tuntevat minut luettuaan sarjakuviani. Siinä he erehtyvät. On asioita, joita en voi missään nimessä panna niihin. Rajansa kaikella. Salaisista minäni en paljasta.

– Suosikkitarinani on juttu, jossa muutun kaupunkia uhkaavaksi, menstruoivaksi jättiläishirviöksi.

– Kustantajani Drawn & Quarterly on siitä hyvä, ettei se koskaan sensuroi minua. Saan täysin vapaat kädet. Oikeastaan melkein toivoisin, että D & Q patistaisi minua enemmän, jotta saisin jutut valmiiksi ajoissa.

– Käytin usein aikaisemmin usein uniani tarinoiden materiaalina. Uner ovat mielenkiintoisia, ne inspiroivat minua, ja lisäksi minun unissani on usein hyvä rakenne, alku, keskikohta ja loppu, ja niitä on helppo siis piirtää sarjakuviksi.

– Teen aina omat käsikirjoitukseni, paitsi Dennis Eichhornille piirsin yhden jutun Real Stuffiin, mutta en pitänyt sen tarinan piirtämisestä. Joskus voisin kokeilla sitä jonkun muun kanssa, mutta mieluummin teen kyllä ihan omia sarjakuvia. ○